

Завжди мріяла прожити цікаве та змістовне життя

Розповідає Валентина Куриляк, керівник відділу наукової діяльності Українського гуманітарного інституту.

Де ви навчалися після школи? Це був ваш свідомий вибір?

У 2007 році після закінчення 11 класу я вступила до Національного університету кораблебудування на спеціальність – «Інженерна механіка», після завершення навчання та отримання диплому магістра мені випав унікальний шанс здобути бакалаврську освіту в Українському адвентистському теологічному інституті за спеціальністю «Богослов'я». Вступивши до семінарії, я паралельно здобувала освіту в Українському гуманітарному інституті (бакалавр з філософії та релігієзнавства) та навчалася на стаціонарній аспірантурі в Київському національному університеті технологій та дизайну на спеціальності «Метрологія, стандартизація та сертифікація». Як результат, у 2016 році я завершила УГІ та УАТІ, отримавши два дипломи з відзнакою, а в 2018 році захистила дисертацію та отримала звання кандидата технічних наук.

Відразу після завершення бакалаврських програм, вступила до магістратури двох університетів. В Україні – Національний університет «Острозька академія», спеціальність «Історія та археологія», і в США Andrews University, спеціальність «Master of Religion». У 2018 та 2020 роках завершила обидві магістерські програми. У 2019 році вступила до докторантури Національного університету «Острозька академія» на спеціальність «Релігієзнавство». Крім цього, в кінці 2020 року з Національним педагогічним університетом ім. М.П. Драгоманова було укладено угоду щодо можливості захисту другої докторської дисертації за спеціальністю «Богослов'я» та паралельного отримання диплому магістра з «Філології» від Міжрегіональної академії управління персоналом. Відповідаючи на ваше запитання

чи був це мій власний вибір щодо вступу та навчання у цих закладах освіти відповідь наступне – так, оскільки кожен із університетів та інститутів подарував мені можливість точніше знайти відповідь на питання – чого насправді я хочу від життя на землі. І моя відповідь буде такою: мрію зробити якомога більше справ, які будуть корисними оточуючим людям, але за однієї умови: щоб ці справи мені подобалися і одночасно були моїм улюбленим хобі.

Чим ви жили у студентські роки? Що для вас було на першому плані?

На це питання легше дати відповідь ніж на перше. Основу мого студентського життя складали три речі. По-перше, активна участь у церковних проєктах та служінні. Відверто скажу, що з 19 років я є членом Церкви Адвентистів сьомого дня. Стати членом цієї Церкви було моїм свідомим вибором, не зважаючи на те, що я виросла у сім'ї протестантів та отримала повноцінне християнське виховання. По-друге, різноманітні місіонерські проєкти за межами Церкви. Щопонеділка та щочетверга з 18.00 до 20.30 зі своїми однолітками відвідувала СНІД-центр та Наркологічну лікарню в місті Миколаєві, де ми проповідували про любов Христа та співали християнські пісні людям, які вже давно втратили надію побачити, почути або отримати щось добре від життя на землі. Крім цього, майже кожні вихідні ми відвідували усі в'язниці та колонії, які є в Миколаївській області, де також намагалися показати та розповісти ув'язненим про кращий шлях, а саме життя з Христом. По-третє, навчання в інституті. Мабуть мало хто повірить у те, що за 5 з половиною років навчання я пропустила лише дві пари, і потім їх ретельно відпрацювала. Причиною пропуску було запрошення на весілля подруги. Мені дуже подобалося навчатися, навіть одного разу мені однокурсниця сказала наступну річ: ти схожа на головну героїню із серіалу «Доярка з Хацапетівки», яка як і ти, приїхала із маленького села у велике місто і намагається докласти багато зусиль для того, щоб чогось досягти у житті.

Пам'ятаєте, як заробили перші гроші?

Дуже добре пам'ятаю. Це була моя перша офіційна робота, запис про яку внесено до трудової книжки. Посада мала назву «обліковець». Моє завдання полягало у тому, що я повинна була об'їжджати кожного дня велику територію на мопеді і записувати, скільки гектарів обробили трактористи за день. Я працювала всього один місяць, це було перед вступом до 11 класу, і заробила 90 грн. На що я їх витратила – не пам'ятаю, скоріше всього придбала дещо із шкільного приладдя.

Коли ви зрозуміли що хочете займатись тим, чим займаєтесь зараз?

Дуже пізно знайшла себе. Мабуть у років 30, спробувавши себе у різних сферах дійшла до логічного висновку: якщо я такий довгий час навчаюся і в мене це виходить, значить мені це подобається. Всі знання, які були накопичені – необхідно віддавати, оскільки тільки віддаючи – ти автоматично примножуєш те що маєш. І єдина сфера, де можна ділитися знаннями у повному обсязі – це викладання. Чесно скажу, з дитинства ніколи не мріяла кимось конкретно стати і отримати саме цю, а не іншу професію.

Що вам найбільше подобається у вашій справі? Назвіть три пункти.

По-перше, постійне спілкування із молодими людьми, які теж шукають себе у житті і, як результат, не бояться пробувати щось нове. А якщо такі люди ще й добре навчаються і не гають дарма час, який їм подарований Богом, то втричі приємніше з ними працювати, вчити і навчатися від них. По-друге, мені дуже подобається спілкуватися з людьми, які досягли академічних вершин в українській науці, інакше кажучи, стали кандидатами та докторами наук. Від них я постійно чую щось нове і цікаве, яке інтегрую із знаннями отриманими мною і, як результат, виходять чудові наукові статті, які у співавторстві чи одноосібно публікую по всьому світу. По-третє, мені подобається моя сім'я, особливо мій чоловік, який теж є викладачем та академічною людиною, також навчається, і я разом

з ним іду стежиною науки. І під час нашої життєвої прогулянки досі не шкодую за жоден крок та вибір, який вчинила у своєму житті, оскільки з дитинства мріяла прожити цікаве життя, наповнене сенсом та щастям і померти із відчуттям задоволення від прожитого на землі, тим відчуттям насичення, яке мав біблійний патріарх Йов: «І впокоївся Йов старим та насиченим днями» Книга Йова 42:17.

Питання: Овчар Марія